

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a keresetnek;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát összesen 156 208 915,03 eurónak és a fizetésképtelenség megállapításától számítandó törvényes kamatainak, vagy másodlagosan az Elsőfokú Bíróság által megállapított, ettől eltérő összegnek kártérítés címén történő megfizetésére a rendkívüli vagyonfelügyeleti eljárás keretében felszámolás alatt álló Formenti Seleo s.p.a. számára;
- az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Megállapították a felperes társaság — az egyik legfőbb színes televíziókat gyártó olasz vállalkozás — fizetésképtelenségét, és rendkívüli vagyonfelügyeleti eljárásnak vetették alá azt követően, hogy jelentős számú, török vállalkozás által gyártott színes televízió került behozatalra az európai piacra, és került értékesítésre dömpingeladásra jellemző áron.

E körülményt a Közösség területén közvetlenül az Európai Közösségekkel 1963-ban kötött Társulási Megállapodás és azt követő kiegészítő rendelkezések Török Köztársaság részéről történő megsértése idézte elő, amennyiben a török kormány a Közösségekkel megkötött Társulási Megállapodásban foglalt kötelezettségek megkerülésére irányuló jogi szabályozást fogadott el, különös tekintettel a Közösség területére behozott színes televíziók török eredetének meghatározásával kapcsolatban, amelyről a Bizottságnak legalább 1993 óta tudomása van.

A Formenti Seleo s.p.a. különösen a Bizottságot tartja felelősnek az alábbi, a Bizottság szerződésen kívüli felelősségének, következőképpen kártérítési kötelezettségének megalapozására alkalmas jogalapoknál fogva:

- 1) a Társulási Megállapodás, valamint a vonatkozó Kiegészítő Jegyzőkönyv által a Bizottságra rótt kötelezettségek megszegése, mivel ez utóbbi, úgy a Közösség és a Török Köztársaság közötti vámunió létrehozásáig, vagyis 1994-ig tartó átmeneti időszak folyamán, mint — még inkább — a teljes vámunió időszakában, noha tudomása volt a megállapodások Török Köztársaság részéről történő megszegéséről, nem gondoskodott a vonatkozó vámjogi szabályozás helyes alkalmazásáról;
- 2) az EK 211. cikknek és a gondos ügyintézés elvének megsértése, mert — mivel a Társulási Megállapodás és a Kiegészítő Jegyzőkönyv a közösségi jog részét képezi — a Bizottságnak kötelessége, hogy azok rendelkezéseinek alkalmazásáról is gondoskodjon, és garantálja a gondos ügyintézt;

- 3) a bizalomvédelem elvének megsértése, mivel fent hivatkozott magatartásával a Bizottság megsértette az egyes közösségi gazdasági szereplők, különösen pedig a felperes abba vetett bizalmát, hogy a Törökországgal létrehozott vámunió megfelelően működik, amely bizalmat a Bizottság által elmulasztott ellenőrzéseknek és vizsgálatoknak kellett volna garantálniuk;
- 4) a dömpingellenes jogszabályok megsértése és/vagy hibás alkalmazása, mivel a Bizottság, noha 1993 óta tudatában volt a török exportőrök által elkövetett súlyos szabálytalanságoknak, az igazgatási szervek részéről általában elvárható gondosság és óvatosság nélkül eljárva, nem fogadott el védintézkedéseket azokkal szemben.

2009. május 27-én benyújtott kereset — Astrim és Elyo Italia kontra Bizottság

(T-216/09. sz. ügy)

(2009/C 167/45)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Astrim SpA (Róma, Olaszország), Elyo Italia Srl (Sesto San Giovanni, Olaszország) (képviselő: M. Brugnoletti ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a 2009. március 27-i levélben közölt, és a 2009. április 3-i közleménnyel kiegészített bizottsági határozatot, amely hiányosnak minősítette a felperes csoport által a Közös Kutatóközpont karbantartási szolgáltatásának odaítélésére irányuló 2008 — C04 005. sz. ajánlati felhívásra ⁽¹⁾ benyújtott ajánlatát, és semmisítsen meg valamennyi ezt követő és kapcsolódó határozatot, a szolgáltatást más vállalkozás részére odaítélő határozatot is beleértve;
- másodlagosan: semmisítse meg a 2008 — C04 005. sz. ajánlati felhívás 17. pontját abban a részében, amelyben az eljárásból történő általános jellegű kizárási feltételt határozza meg;

— a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a felperesek azon bizottsági határozat megsemmisítését kérik, amely kizárta a 2008 — C04 005. sz. ajánlati felhívásra benyújtott ajánlatukat, és a szolgáltatást más vállalkozásnak ítélte oda.

A felperesek kérelmüket három jogalapra alapozzák:

Első jogalapjukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az ajánlati felhívás 17. pontját, a 2002. június 25-i 1605/2002 tanácsi rendelet⁽¹⁾ 92. és 89. cikkét, valamint az átláthatóság és az egyenlő bánásmód elveit, mivel a felperesek ajánlatának kizárása mellett döntött, tévesen állapítva meg, hogy az ajánlat nem tartalmazott bizonyos árakat, tekintve, hogy a felperes csoport szándékosan ajánlott nullával egyenlő árat.

Második jogalapjukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy az őket kizáró aktus sérti az indokolási kötelezettséget, mivel az ajánlati felhívás 17. pontja nem írja elő az automatikus kizárást

a gazdasági ajánlat egyik rovata kitöltésének elmulasztása esetén, a kizárás csak mint pusztán eshetőség szerepel, a Bizottság szabad mérlegelésére bízva, hogy kizárja-e az ajánlattevőt vagy sem, amely határozatot, mivel mérlegelésen alapul, megfelelő indokolással kell alátámasztani, amely indokolás nem szerepel a Bizottság által elfogadott kizáró aktusban.

Harmadik jogalapjukban — amely csak arra az esetre vonatkozik, ha az Elsőfokú Bíróság nem fogadja el az első két jogalapot — a felperesek az ajánlati felhívás 17. pontjának megsemmisítését kérik a hivatkozott 1605/2002 tanácsi rendelet 92. és 89. cikkének megsértése okán, mivel a 17. pont a kizárás tekintetében általános jellegű feltételt tartalmaz.

⁽¹⁾ HL 2008/S 2008274999., 2008.10.25.

⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet